

п е р е щ ь

№ 14. КИЇВ. ЛИПЕНЬ 1952 р.

РІК ВИДАННЯ XII

ЦІНА 1 КРБ.

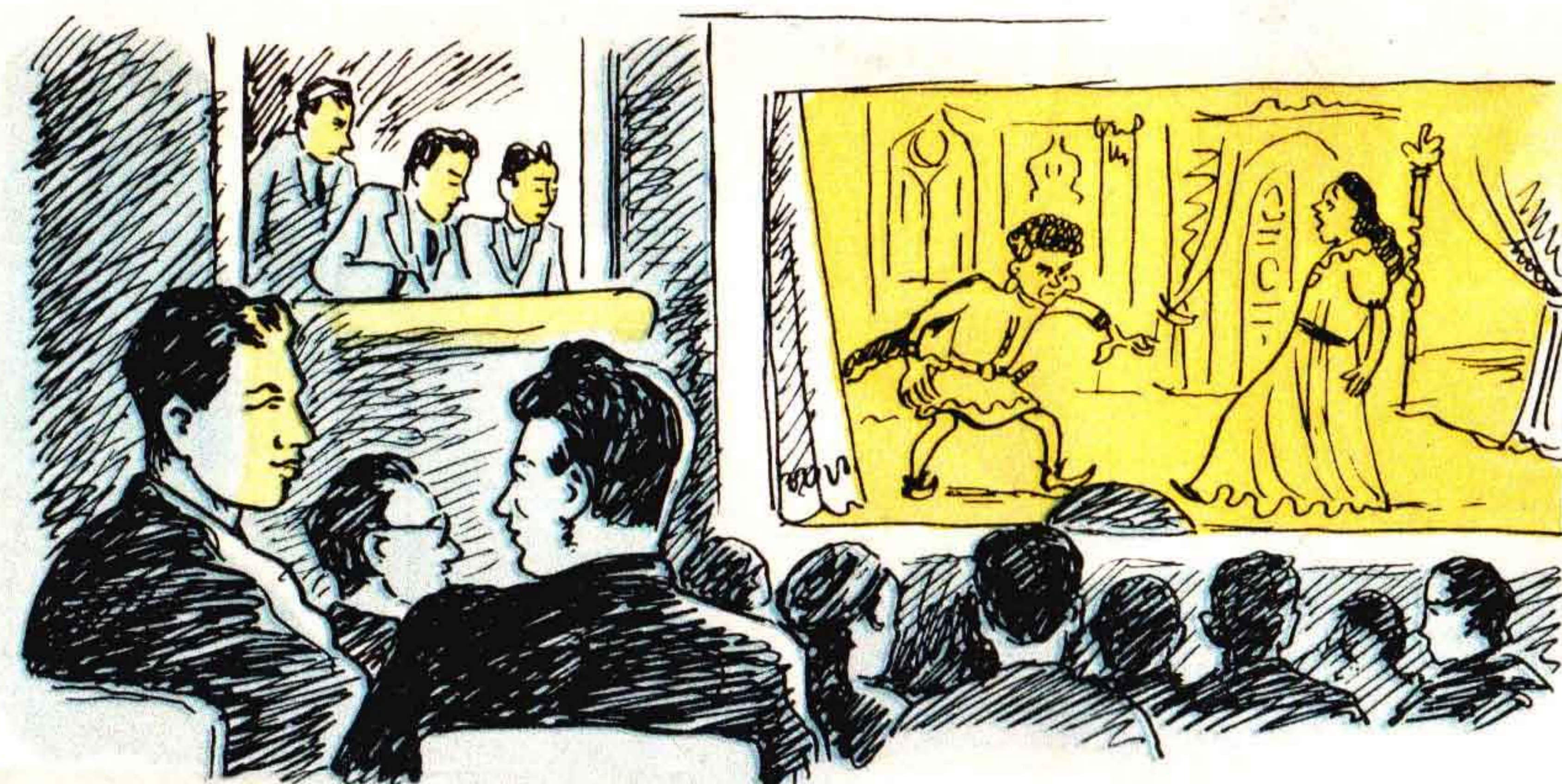

Мал. В. ЛИТВИНЕНКА

Досі не покінчено з таким неприпустимим явищем, як використання культовітніх закладів для зберігання зерна, утримання худоби і т. д.

— Чого ви зерносховище не ремонтуєте?
— А навіщо? Он у нас клуб скоро добудують...

— Відколи цей артист став виконувати трагічні ролі? Він же талановитий комік.
— З того часу, як драматурги перестали писати комедії.

Деякі наукові працівники роками б'ються над проблемами й темами, дуже далекими від науки й життя.

— Чому цей чолов'яга крутиться коло водопаду?
— Він хоче написати дисертацію про вплив водопаду на риб'ячу голову.

— Потрібний проект сушарки для бавовни.

— Не підходить, дуже громіздкий.

— Цей замалий.

— Цей більш-менш підходить.

— Де знайти будматеріали?

— Погода покращалась, питання про сушарку знімається з порядку денного.

«МУШТУМ» («Кулак») — узбецький сатиричний журнал.

Здоровенькі були!

Лист вельмишановному
начальникові Львівської залізниці
тов. ГОЛОВЧЕНКУ Г. І.

Здоровенькі були, Григорію Івановичу!

І хто б міг подумати, що такий солідний начальник, такий поважний чоловік, як ви, утне такий несолідний номер! Та якби мені хто-небудь ще вчора сказав: — Ого, Григорій Іванович майстер на такі коники! — я нізащо в світі не повірив би цьому, я без вагань зачислив би автора подібних тверджень до тієї рідкісної породи людей, які без всякої причини значать зла ближньому, які молять бога, щоб у сусіда здохла корова.

Як пригадуєте, в лютому цього року Перець вивів на чисту воду (див. фейлетон «Сидір 1-й») провідства, шкурника й халупу Пархомчука. Через два тижні редакція одержала офіційного документа за вашим власноручним підписом, який (документ) гласив:

«Настоящим сообщая, что факты, изложенные в статье «Сидор 1-й», опубликованной в журнале «Перець» № 3 о злоупотреблениях и грубом обращении с подчиненными со стороны начальника Самборской дистанции сигнализации и связи тов. Пархомчук в основном подтвердились, за исключением якобы необоснованных увольнений тт. Визгина, Гетман и Романенко.

...Приказом № 43 НГЛ тов. Пархомчук освобожден с должности начальника Самборской дистанции сигнализации и связи».

Я повірив вам і надрукував це повідомлення в журналі. І, як сніг на голову, посипалися листи читачів:

— Ошукав тебе Головченко, товаришу Перець! Його повідомлення — фальшивка, липа, окаянілювання.

— І як ти повірив, Перче, товаришеві Головченку? Однією рукою він підписував наказа про увільнення Пархомчука, а другою писав йому призначення на вищу посаду в Станіславське відділення.

І, нарешті, повідомлення Станіславського міського партії:

«Опубликована в журналі «Перець» № 9 за 1952 рік, в розділі «Перець допоміг» відповідь начальника Львівської залізниці тов. Головченка на фейлетон «Сидір 1-й» не відповідає дійсності. Тов. Головченко увів в оману редакцію і читачів, не виконав рішення бюро Самбірського міського КП(б)У про зняття з роботи Пархомчука, більше того, підвищив його по службі. Тов. Головченко перевів Пархомчука з посади начальника Самбірської дистанції сигналізації і зв'язку III-го класу на посаду начальника Станіславської дистанції сигналізації і зв'язку II-го класу».

Чуєте, Григорію Івановичу?

Кажуть, що «Сидір 1-й», чи то пак Пархомчук, гопки скаче, тішиться і не натішиться з цього суворого вашого рішення. Кажуть що він б'є за вас поклони й завидючим оком придивляється, що б його поцупити з казни на новому місці, у Станіславі. А чому б і ні? Накраде, назловживає, спіймається і, дивись, стане начальником 1-го класу. А то може товариш Головченко ще й в помічники собі висуне. Він, очевидно, любить і цінує таких Сидорів.

Привіт і найкращі побажання від Сидора 1-го Григорію Івановичу — першому винахідникові невіданої форми реагування на критичні виступи преси. І мій привіт од усього серця.

Від вашого ПЕРЦЯ.

„БЕРУЧКИЙ ХЛОПЕЦЬ...“

Зустріне його хтось, питає, як ся має, як поживає, — і завжди у нього одна відповідь:

— Живу так собі, перебиваюсь з хліба на воду.

Думаєте, кривить душею? Ні! Він і справді перебивається з хліба на воду.

Він — директор райхарчокомбінату м. Мізоча.

Прізвище його — Блюмкін.

На мізочьому небозводі Блюмкін появився вже після того, як закотилася його зоря у Волинській області, де він теж очолював харчокомбінат.

Коли справами харчокомбінату зацікавилися слідчі органи, — Блюмкін перемістився.

Хто міняє місце, — говорить старе прислів'я, — той міняє і щастя. У Мізочі щастя всімнулося Блюмкіну, ледве він сів у крісло директора харчокомбінату.

Підприємство, очолюване Блюмкіном, почало перевиконувати план.

— Чудово! — потирали руки секретарі Мізочького райкому партії тт. Печений і Федоряка. Невдовзі харчокомбінатові було вручено перехідний прапор.

— За віщо? — дивувалися чесні робітники комбінату. Вони знали, яким чином Блюмкін домогається виконання плану: закупуваючи яблука, він продавав їх по спекулятивних цінах у північних областях країни.

Керівників району це питання чомусь не цікавило.

— Працює людина! — раділи вони успіхам Блюмкіна. — Зразу видно, що хлопець — беручкий!

Блюмкін, справді, виявився беручким. Поставивши свого приятеля Пастоловського директором млина в селі Устен-

ському-Другому він почав одержувати від нього подарунки у вигляді мішечків борошна. Такі ж мішечки почали надходити і з села Малої Мощаниці, де директором млина працює Шаруда, і з села Будеража, де директором млина Вишайна, та з інших сіл.

Блюмкін бере не лише борошно. Спирт — так спирт. Крупи — так крупи, масло — так масло...

Не самими тільки подарунками живе директор Мізочького харчокомбінату. Він не цурається і фіктивних документів. Звичайно, вдається до них у тих випадках, коли відчуває, що урве собі чималеньку суму. Посилаючи продавати свіжі яблука в далекі краї, він в документах писав, що то... квашені яблука. Виручку клав собі у кишеню. Блюмкін закупував у селян сушені яблука, а документи оформляв, як на свіжі.

Блюмкін не тільки бере, він і дає. Причому дає і печеним, і вареним — усім, чим багатий очолюваний ним харчокомбінат.

Коли за Блюмкіном та його компанією було виявлено розтрату більше ніж на 100.000 карбованців, дехто було вже подумав:

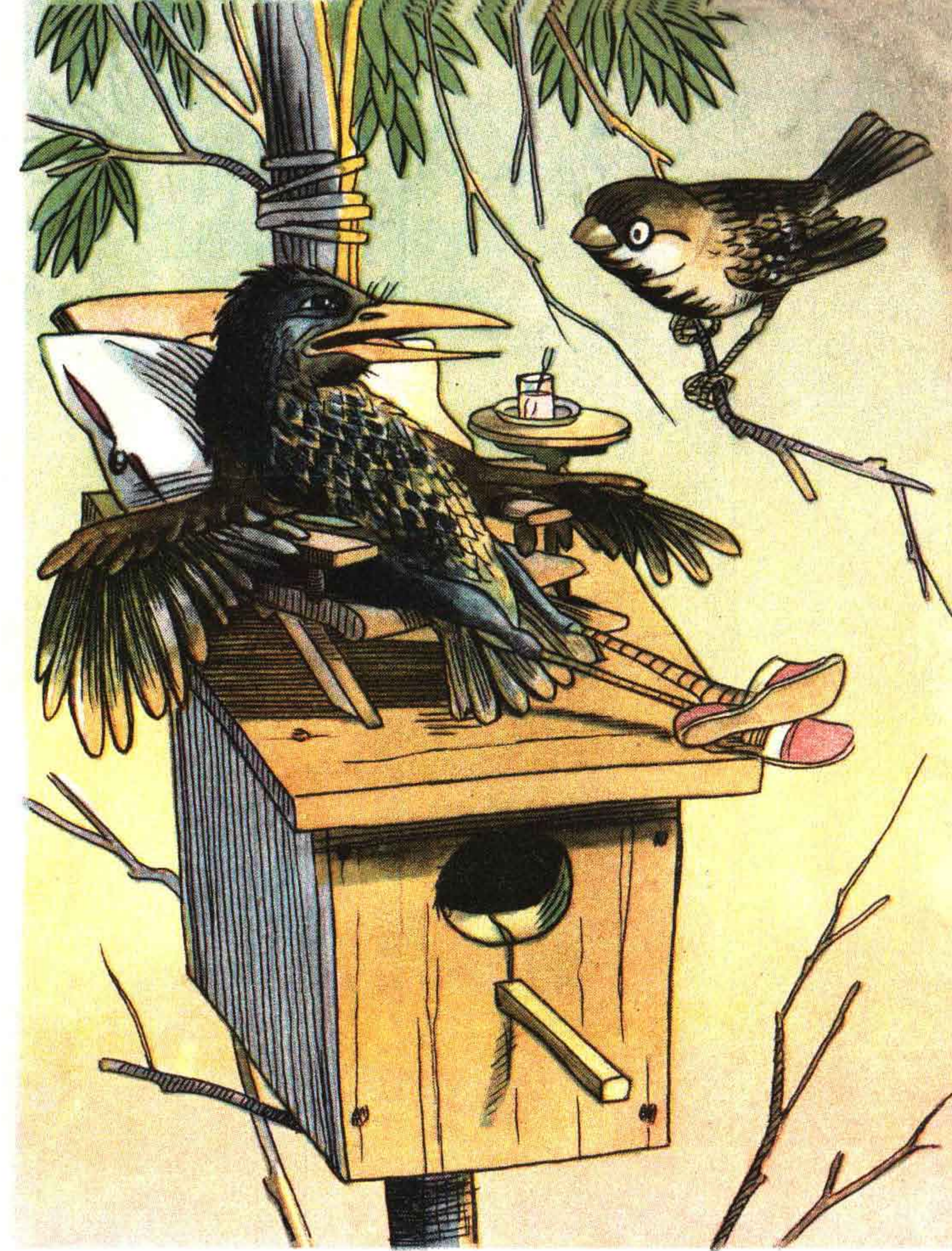
— Ну, зайшла, нарешті, зоря Блюмкіна. Дадуть йому по руках.

Але харчокомбінатор міцно сидить у своєму директорському кріслі. Йому і адвокатів шукати не треба, щоб його вигороджували.

Його адвокатами стали секретарі райкому партії тт. Печений і Федоряка.

І. ДЯЧЕНКО,
В. МУЗИЧЕНКО.

Ровенська область.

Мал. В. ГРИГОР'ЄВА

Шпак: — Я так втомлююся! Мені одному передоручили боротьбу з шкідниками садів.

ДЛЯ РІЗНОМАНІТНОСТІ

Мал. Л. КАПЛАНА

— Питаєте, чого ми випускаємо продукцію третього сорту? Не можемо ж ми давати самий брак!

Мал. В. ГЛИВЕНКА

ПРАВИ АМЕРИКАНСЬКОГО СПОРТУ
 Радіокоментатор: — Леді й джентльмени, у грі настав переломний момент...

Володимир ІВАНОВИЧ

СВІНЯ НА ІМЕННИХ

(БАНКА)

Ведмедя привітати
 В торжественні хвилини
 Придбала сама
 Свиня на іменини.

— Ну, що його робить?—
 Сказала Ведмедиха.—
 Пусті Свинню за стіл—
 Не обберешся лиха.

А не прийняти її,
 Вона тоді тим паче
 Почне паплюжити нас,
 Набреше,
 Насвинячить.

— Приймай!— рішив Ведмідь,—
 Преси до гурту зразу,

Постав Свині бокал
 І з виноградом вазу.

Та блюда принеси
 З холодним і гарячим...
 А далі що робить,
 То то вже ми побачим.

Весь день
 Свиня в гостях
 Піла
 І смачно
 І гда,
 Господаря вона
 Захоплено хвалила.

Коли ж настав кінець
 І тостам,
 І музикам,

У закутку Свиня
 Зустрілася з Індіком.

— Ну, як?— спитав Індік,—
 Гулялось,
 Випивалось?
 — Ох,— рокнула Свиня,—
 І вражень я набралася!

Там Горлиця і Шпак
 Птели про тебе склопи,
 Ведмідь не танцював,
 Бо зовсім кривобокій.

А на столах у них
 Все вази та бокали,
 І навіть на десерт
 Помий не подавали!

Пропав нізачо день!—
 І, хрюкнувши сердито,
 Пішла Свиня шукати
 З помиями корито.

З'являються й до нас
 Пани з-за океану.
 Ідять вони і п'ють,
 Висловлюють пошану.

А далі торгаші
 Та херстівські писакі
 Про добрий наш народ
 Розводять брехні всякі.

Підтвердимо ще раз
 Ми байкою цією:
 Свиня завжди
 Лишається свинею.

ГІДРОХАЛТУРНИКИ

Гідро — це те, що має відношення до води.
 Халтурники — це халтурники. Живуть вони на суші, а халтурять на воді.

Одне слово — гідрохалтурники.
 Сліди їхньої діяльності можна знайти, наприклад, на річці Стоході, в Любешові, Волинської області.

Чотири колгоспи збудували тут міжколгоспну гідроелектростанцію потужністю на 50 кіловат.

Технічний нагляд на будівництві ГЕС здійснювала спочатку Ровенська міжобласна контора «Укрсілелектро» на чолі з т. Бороденком. Зіпхнув т. Бороденко весь той нагляд на молодого недосвідченого гідротехніка (не інженера, а гідротехніка!) т. Рубана й на цьому вирішив вважати свою керівну місію закінченою.

Так тривало до січня 1950 р., коли на Волині було утворено обласну контору «Облсілелектро». Будівництво Любешівської ГЕС разом із технаглядачем т. Рубаном перейшло під керівництво директора контори т. Веремієнка (нині нач. відділу Укрсілелектропостачу), головного інженера т. Голодняка (нині нач. виробничого відділу Ровенської контори) та нач. виробничого відділу т. Лисунця (нині головний інженер Волинської облконтори).

Але все лишилося по-старому. Рубан технаглядав, Голодняк і Лисунець виїжджали вряди-годи до Любешова й доповідали потім, що на будівництві ГЕС все в порядку, а т. Веремієнко керував.

Дотехнаглядалися й дотехкерувалися до того, що тепер гідроелектростанція в Любешові не працює, а захлинається у воді.

Будівля її стоїть перекошена, бо вода підмила палі з правого боку. Гідротурбіни й електрогенератори вібрують, бо погано закріплені. Підлогу в турбінній камері зроблено нижче, ніж треба; водоспускальна підлога посередині випнулася на 6—7 сантиметрів; вода фільтрує там, де їй не слід фільтрувати, і тисне там, де їй не слід тиснути.

Біля двох десятків дефектів виявили різні комісії у монтажі устаткування та в сітці електропередачі. Актів і листів про цю гідрохалтуру Ровенської та Волинської контор «Облсілелектро» списано гори, але чотирьом колгоспам од цього не легше: гідростанція працює ледве на половину своєї потужності.

Мільйон з лишнім карбованців коштує ця гідрохалтура. Але Волинська обласна контора «Облсілелектро» ще й досі продовжує правити з міжколгоспного комітету по будівництву станції 33 тисячі карбованців «в рахунок остаточного розрахунку».

Хто ж з ким повинен остаточно розрахуватися? Колгоспи з «Облсілелектро» чи навпаки?

Якщо підійти до цього з погляду здорового глузду, то хай розраховуються ті, що «технічно» наглядали й ще «технічніше» монтували.

І. ДОМАНІН.

ПРИКРА ПОМИЛКА

Мал. В. ГРИГОР'ЄВА

— От трудяга цей тракторист. З самого ранку з-під машини не вилазить...

Чудеса РЕШЕТИ

П Р И К А З .
 По Подбужському Райпромукомбінату.
 от 4 июня 1952 года. с. Подбуж.
 № 52.
 §. I..

За неубережність і без уважливості випуск приставних столов без стандарта та других вылов работ рабочими Столярами Бараняк Йосип Іванович Мицак Степан Михайлович и Выщив Василь Михайлович.

П Р И К А З И В А Ю :
 Знять им по одному розряду работи нише выше в казенным рабочим Столярам, и предупреджяю их что в дальнейшем обнаружяться таише работи будуть прынятий строгий мерк отвещтвенности в плоть прогнан с работи и попа и под суд.

Етот Приказ розяснить всем рабочим для невыявления таких выше в казенных работ.

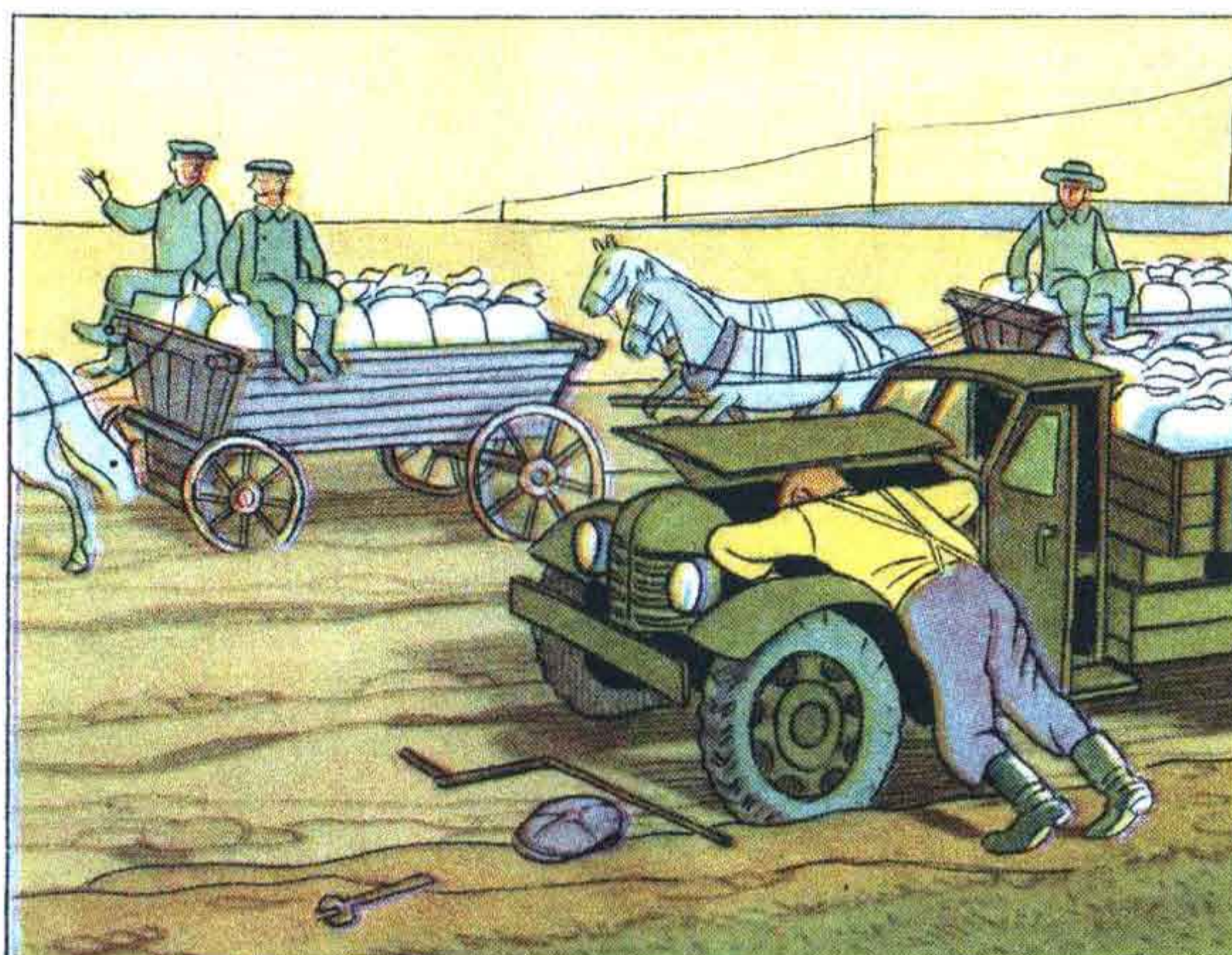
Директор Подбужского райпромукомбината *Маркович* / О. Маркович /

Труднувато Марковичу директорствовати з такою освітою, а ще трудніше тому, хто матиме «неубережність» і спробує «етот Приказ розяснить всем рабочим»!

Редакція випустила нову серію карикатур на допомогу стінним газетам колгоспів, радгоспів і МТС. Нижче подаємо кілька малюнків з цієї серії.

— Що за диво — кінь машину обігнав!
— Шофер погано підкований...

— Зачепився за пень та й простояв цілий день.

— Не могли на обід розбудити. От ледарі!

— Не пий ліків, а то ще справді захворієш!

ПОДВІЙНА БУХГАЛТЕРІЯ

Списує...

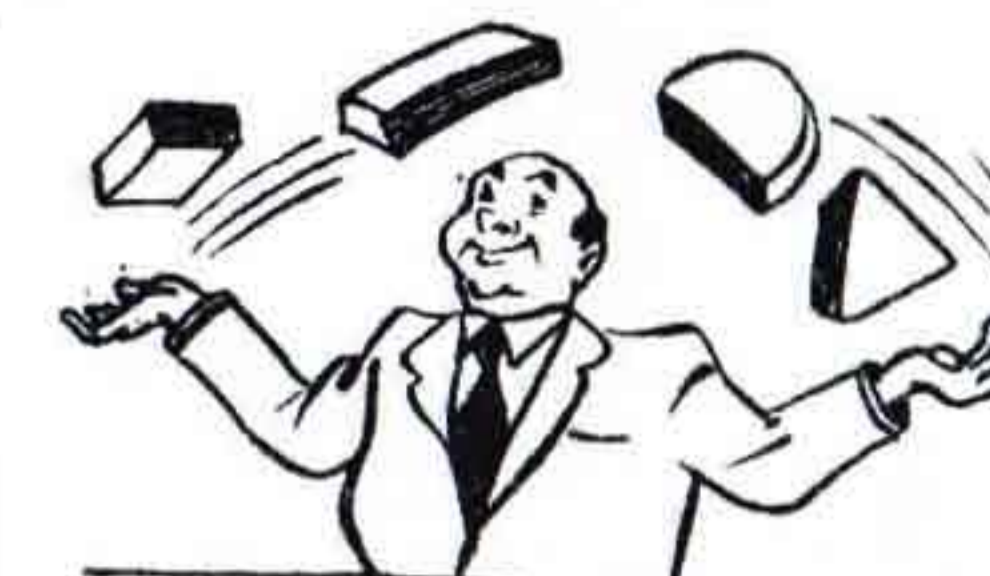

Уписує...

Пошта Перця

ТОВАРИШУ ПЕРЧЕ!

ДОРОГИЙ ПЕРЧЕ!

Керівникам Воздвиженського цегельного заводу ніколи дбати про якість продукції. Всю увагу вони приділяють формі. Що не цеглина — то нова форма. Одна — коротка, друга, навпаки, — довга, третя — напівкругла і т. д. Вигляд така продукція має досить мальовничий, але використовувати її для будівництва просто неможливо. Повідомили ми про це Сумське обласне управління промисловості будівельних матеріалів. Начальник управління т. Каленський запропонував директорowi заводу провести пересортування: вважати брак продукцією не першого, а... другого сорту. Ніяких заходів для поліпшення якості продукції управління не вжило.

Технічний керівник Воздвиженського заводу Г. А. Чернявський на всі наші претензії відповідає: «Якщо вам наша цегла не подобається — не беріть. У нас її інші й таку з руками заберуть»...

Химерна форма воздвиженської цегли свідчить, що керівники заводу — бракороби... по формі і по суті.

В. КОРОВАЙ,
секретар парторганізації Сумської будівельно-монтажної контори «Укрсільпромбуду».

ЛЮБИЙ ПЕРЧЕ!

Ми спіймали ханугу. Навіть більш того, ми спіймали його вдруге. Вперше він украв (або, як пишуть в актах ревізори, «привласнив») 3 тисячі карбованців державних грошей. Тільки зібрався посадити ханугу на лаву підсудних, як секретар райкому партії приховав його від правосуддя. Хай, мовляв, поверне «привласнене», ми його переведемо на таку ж посаду, але в інше місце, там він виправиться.

Перевели ханугу й він «виправився»: вкрав («привласнив») уже не 3, а 13 тисяч карбованців. Зняли його з посади, нікуди вже не переводять, але від правосуддя ханугу знову захищає той же секретар райкому т. Тосич.

Повідомляємо прізвище його підзахисного: колишній директор Зарічанської й недавній директор Вівсьнянської школи Месяцев І. Л.

А. МЕТЕЛИЦЯ.

Чемеровецький район, Кам'янець-Подільської області.

ШАНОВНИЙ ПЕРЧЕ!

Живемо ми, як у казці. Правда, коли ти постукаєш до нашої, схожої на казкову рукавичку, хатинки-дивинки і питаєш, хто тут живе, то не почуєш ні голосу мишико-гострозубки, ні білки — теплої шубки, ні лисички-сестрички, ні зайчика-побігачика...

З нашої рукавички тобі відповідь не якась там лісова дрібнота, а вся районна культосвітробота. Першою відгукнеться районна бібліотека з тисячами книжок. З маленького куточка біля дверей озветься районний відділ культосвітустанов. А з найдавшого закутка подасть голос районний будинок культури, чи то пак його штат, що розмістився тут же з березня 1951 року. Цей штат регулярно одержує зарплату й щомісяця надсилає до облвідділу культосвітустанов зведення про свою роботу. А зав. облвідділу т. Ананко, видно, читає ці зведення, як казку, бо добре знає, що, крім штату, ніякого Будинку культури в Первомайську немає.

К. ЛЕОНЕНКО.

м. Первомайськ, Одеської області.

Швидко виконують замовлення на Дніпропетровському ремонтному заводі Міністерства сільського господарства — за один місяць відремонтували нашу колгоспну автомашину.

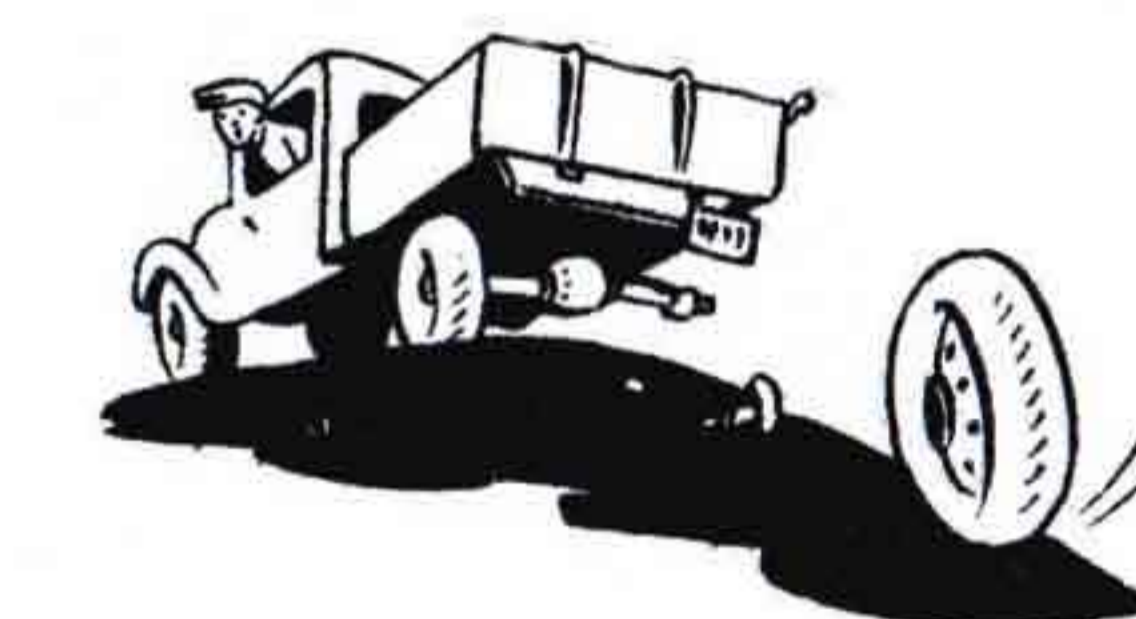
Одержав її шофер, сів у кабінку і поїхав додому. З пекельним гуркотом і шумом вповзла машина в с. Чумаки — все в ній деренчало, бряжчало, торохтіло, скреготало...

Глянули колгоспники артїлі імені Леніна на «ГАЗ», на старі деталі, поставлені заводом, похитали головами, пошкодували за великими грошима, витраченими на ремонт, і сказали словами пісні:

— Яким ти був, таким ти і zostався...
Дуже хотілось би нам, Перче, щоб директор заводу т. Тесленко далі таким не zostався, яким він був!

І. УСТИМЕНКО.

Петропавлівський район на Дніпропетровщині.

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

Дуже хазяйновитий голова колгоспу імені Щорса т. Плахотнюк І. І. (Ново-Український район, Кіровоградської області) — лісоцуга не стоїть у нього марно серед степу широкого під голим небом, а пішла за зиму на полудрабки та на крокви. Птахоферму він побудував не абияк, а з душею для курей. А кури не розуміють усяких там коммунальних вигід і дохнуть. Зате поросята не дохнуть, і у Плахотнюка є цілковита змога торгувати ними.

ГРУПА КОЛГОСПНИКІВ (сім підписів).

ДОРОГИЙ ПЕРЧЕ!

Шахта № 22 тресту «Краснолучвугілля» має хороший парк культури та відпочинку. Його частенько відвідують і шахтарі сусідньої шахти № 4 «біс».

Колись шахтарська молодь з великою охотою виступала на вечорах художньої самодіяльності. Колись тут грав самодіяльний духовий оркестр. Та все це — минуле. За останній час відбувся на шахті всього один цікавий виступ: десь перед Першотравневими святами голова шахтного комітету т. Лисицин виступив на зборах і урочисто пообіцяв шахтарям організувати перехід на літні форми культмасової роботи.

Виступив, пообіцяв, поклонився і заховався за куліси на все літо. Як тобі, Перче, подобається такий артист?

Л. КОВАЛЕНКО.

Ворошилоградська область.

ПЕРЕЦЬ ДОПОМІГ

У № 10 журналу надруковано фейлетон Остапа Вишні «Женішок». Як повідомив редакції заступник начальника поліуправління Міністерства річкового флоту СРСР т. Козлов, О. А. Вількенса усунуно з посади заступника начальника сектора пропаганди та агітації Дніпровського річкового пароплавства.

Читачі повідомили ПЕРЦЕВІ, що завідувач торговельного відділу Народницької (на Житомирщині) райспоживспільни Лукомський систематично порушує правила радянської торгівлі. Голова правління райспоживспільни т. Швець, знаючи про це, не вживав ніяких заходів. На прохання Перця, бюро райкому партії розглянуло цю справу і оголосило Швець догану. Лукомського звільнено з роботи.

До ПЕРЦЯ надійшов лист про незадовільну роботу директора Лебединського (на Сумщині) педучилища т. Бугари. Міністерство освіти УРСР повідоми-

Редактор Ф. МАКІВЧУК. РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ: Остап ВИШНЯ, О. КОЗЮРЕНКО, О. МИХАЛЕВИЧ, С. ОЛІЙНИК.

Видавництво ЦК КП(б)У «Радянська Україна». Адреса редакції: Київ, Моштинського, 7. Тел. 5-92-77, 5-30-31. Передплатна ціна 2 крб. на місяць.

Журнал «Перець» № 14 (241) (на українському мові). Підписано до друку 10.VII.1952 р. Формат 70x105 см. 1,5 друк. арк.

БФ 03703. Друкарня видавництва ЦК КП(б)У «Радянська Україна» Київ, Прозорівська, 59. Зам. 2162. Тираж 100.000 прим.

Отсканіровано А.В.ЛЕБЕДЕВ

СЛІДАМИ ГІТЛЕРІВСЬКОЇ ТИРАНІЇ

Мал. О. КОЗІЮРЕНКА